

Pronoms forts

(III)

Com hem vist en els nostres comentaris anteriors, si bé amb un verb de règim directe, com és ara *demanar*, és licita i normal una construcció com *Et demanen a tu*, en què el pronom fort *tu* (precedit per la preposició *a*), duplica el pronom feble, *et*, aquesta mateixa duplicació no es considera admissible amb un verb de règim preposicional, com per exemple *renunciar*; i, per tant, una construcció com *Hi renunciem a tu*, en què el pronom fort *tu* duplica el pronom feble *hi*, ha d'ésser evitada. Hem de dir *Hi renunciem*, en què el complement és únicament representat pel pronom fort, precedit per la preposició exigida pel règim del verb, i, encara, *Hi renunciem, a tu!*, construcció emfàtica en què el pronom fort (precedit per la preposició) figura com una aposició. Són, de fet, tres solucions paral·leles a les que admeten els verbs de règim directe: *Et demanen*, *Et demanen a tu*, *Et demanen, a tu!*

Importa de veure, però, que no hi ha una correspondència exacta en l'aplicació o ús de les tres solucions de cada una d'aquestes dues sèries: A *et demanen* correspon en uns casos *Hi renunciem* i en d'altres *Renunciem a tu*; a *Et demanen a tu* ha de correspondre també *Renunciem a tu*, i, finalment, hi ha una correspondència exacta entre les dues construccions amb un complement en aposició: *Et demanen, a tu!* i *Hi renunciem, a tu!* Dit altrament; *Renunciem a tu* es pot usar amb un doble valor, l'un merament enunciatiu, que correspon al de *Et demanen*, i un altre que ja té un cert valor emfàtic (i que potser en algun cas es podria marcar amb un signe d'admiraació) i que correspon al de *Et demanen a tu*. Efectivament: el pronom *hi* té, òbviament, un valor més general que el pronom *et*, el qual representa únicament la segona persona del singular (*tu*), i, per tant, només podem dir *Hi renunciem* quan no hi pot haver cap dubte sobre la designació representada per *hi*. Altrament, hem de dir *Renunciem a tu*, però aquesta construcció té el mateix valor lleugerament emfàtic, amb l'emfasi sobre el complement, que *Et demanen a tu*. Un emfasi més marcat sobre el complement s'hauria d'expressar dient *A tu, renunciem!* que correspon a *A tu, et demanen!* I si és l'acció verbal que voiem emfasitzar, diem, paral·lelament, *Et demanen, a tu!* i *Hi renunciem, a tu!* I, anàlogament, amb verbs que regeixen d'altres preposicions: *Hi penso*, *Penso en ti*; i *Hi penso, en tu!* *En parla*, *Parla de tu* i *En parla, de tu!*